

Reč internet u prevodu znači međunarodna mreža.

Sa tehničkog gledišta, internet predstavlja mrežu računara. Ali, on je i mnogo više od toga. On je najsavršeniji vid saobraćaja koji se sastoji od više autonomnih lokalnih i regionalno međusobno povezanih mreža. To je decentralizovani sistem, koji i pored toga funkcioniše kao jedinstvena globalna mreža, dok njegova decentralizovanost predstavlja prednost u odnosu na sigurnost celokupnog sistema ukoliko dođe do otkazivanja nekog od njegovih delova.

Preko interneta se danas vrši razmena različitih informacija (tekstualnih, govornih, video, slikovnih), ideja, kapitala i roba, tako da je internet pokretač promena u svetu i sredstvo koje unosi novi duh vremena stvarajući novu kulturu kroz promene načina komunikacije, poslovanja, obrazovanja, rada, zabave i trgovine.

Tehnička definicija interneta, koju je 1995.godine dao Savezni odbor za mreže SAD, u skraćenoj verziji glasi:

“ Internet je globalni informacioni sistem, logički povezan jedinstvenim sistemom adresiranja zasnovanim na Internet protokolima (IP), koji je u stanju da podrži komunikaciju uz pomoć protokola za kontrolu prenosa podataka (TCP) putem internet protokola, i koji obezbeđuje, koristi ili omogućava servise visokog nivoa za ličnu i poslovnu primenu na takvoj komunikacionoj infrastrukturi.”

Danas internet ima na stotine miliona nezavisnih korisnika i ogroman broj računarskih mreža u kojima se koriste zajednički protokoli i vrše zajedničke usluge. Možemo ga slobodno nazvati “mrežom svih mreža”. On povezuje kompanije, obrazovne institucije, vladine agencije i pojedince, i tako povezan omogućava pojedincima – korisnicima mreže da međusobno komuniciraju i razmenjuju različite informacije putem jedinstvenih protokola. Postao je snažno sredstvo informisanja i komunikacije u svim društvenim sektorima, i bez njega se danas ne može ni zamisliti savremeno poslovanje. Njegov značaj uveliko prevazilazi njegovo direktno korišćenje.

Osnovu interneta čini centralni deo mreže, zatim provajderi koji omogućavaju pristup mreži u regionima (Network Access Providers), provajderi za pristup internetu (Internet Access Providers), lokalni provajderi za pristup internetu (Local Access Providers), i na kraju direktni korisnici.

Kako internet čini niz autonomnih lokalnih i regionalnih međusobno povezanih mreža, svaka od njih mora da bude u stanju da radi samostalno, sa sopstvenim aplikacijama, bez posebnih zahteva za modifikacijom programa, da bi komunicirala preko interneta. U svakoj od ovih mreža, mora da postoji “kapija” (gateway) koja bi povezivala mrežu sa spoljnim svetom. To je, u stvari, jedan računar sa neophodnim softverom za prenos i usmeravanje “paketa” (blokova podataka). Taj softver mora da omogući što brži protok informacija i pravilno rukovanje paketima. Paketi, pak, moraju biti “rutirani” (usmeravani) kroz najbrže raspoložive rute, odnosno da budu preusmeravani ukoliko naiđu na blokirani ili spori računar.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com